

תת"ע 8963/05/17 - מדינת ישראל נגד טוויטו אליהו חיים

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 8963-05-17 מדינת ישראל נ' טוויטו אליהו חיים
04 יוני 2018

לפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טוויטו אליהו חיים

הנאשם

גזר דין

רקע והליכים קודמים:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שביום 30.11.16 בדרך בגין בירושלים שהינה דרך עירונית, נהג במהירות של 172 קמ"ש העולה על המהירות המותרת במקום שהינה 80 קמ"ש.
2. ביום 16.11.17 כפר הנאשם בכתב האישום ובהתאם נקבע התיק לשמיעת ראיות.
3. ביום 8.2.18 ובפתח הדין שנקבע לשמיעת ראיות הודיעו הצדדים על מתווה להסדר טעון במסגרתו הנאשם יודה בכתב האישום והמאשימה תגביל עצמה לעונש מאסר למשך 6 חודשים שירוצה בעבודת שרות. באשר ליתר רכיבי העונש יטענו הצדדים באופן חופשי. במסגרת אותה הסכמה חזר בו הנאשם מכפירתו הודה בכתב האישום והופנה לקבלת חוות דעת מהממונה על עבודת השרות.
4. ביום 11.5.18 התקבלה חוות דעת לפיה הנאשם כשיר לביצוע עונש במסגרת עבודת שירות.

טיעוני הצדדים:

5. ב"כ המאשימה הפנתה למהירות המפורזת בה נהג הנאשם בדרך עירונית, 92 קמ"ש מעל למהירות המותרת במקום. על פיה ובהתאם לתיקון 113 יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. בעניין הערך החברתי ציינה כי המדובר בנאשם שסיכן סיוון ממשי את משתמשי הדרך ואת עצמו ובנס נהיגתו לא הסתיימה בתאונה קטלנית. באשר למדיניות הענישה ציינה כי מתחם הענישה במהירות העולה על 50 קמ"ש מעל למהירות המותרת, נעה בטווח שבין 6 חודשי

פסילה ומאסר על תנאי ועד ל- 5 שנות פסילה ו-4 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות אלו ביקשה למקם את הנאשם במתחם העליון של רף הענישה שהוצג, ולגזור עליו מאסר בפועל בעבודת שירות. עוד ציינה, כי הנאשם נוהג משנת 2012, אין לחובתו הרשעות קודמות מתחום התעבורה או עבר פלילי, אך בנסיבות האירוע כפי שפירטה יש להטיל על הנאשם מאסר למשך 6 חודשים בעבודת שירות, פסילה בפועל למשך 4 שנים, מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, פסילה על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים וקנס שלא יפחת מ- 3000 ₪.

5. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. על פיו למרות קושי ראייתי שהיה קיים בחומר הראיות בחר הנאשם להודות ולא לנהל את ההליך עד תומו זאת משום רצונו לסיים את ההליך. עוד הוסיף כי הנאשם נעדר עבר תעבורתי או פלילי, ויש בכך לחזק את ההנחה כי העבירה אותה ביצע הינה חריגה ואינה מאפיינת את נהיגתו. ההגנה צירפה תעודת המלצה מעת שירותו הצבאי וחומר רפואי בעניין אשת הנאשם. ב"כ הנאשם הדגיש, כי הנאשם הינו מפרנס יחיד והטלת מאסר אף בעבודת שירות תביא לכדי קריסת התא המשפחתי. לאור כל אלו עתר ההגנה למקם את הנאשם בתחתית המתחם להסתפק בעונש צופה פני עתיד אף על ידי החמרה ביתר רכיבי הענישה לרבות הפסילה שתוטל.

6. הנאשם בסיום הפנה לשירותו הצבאי ולעובדה כי במסגרת זו שירות כלוחם וכנהג מקצועי ולא ביצע עבירות תעבורה מעולם. בנסיבות אלו ביקש שלא למצות עמו את הדין.

דין:

7. מתחם הענישה ההולם נקבע על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין. בהתאם ניתן משקל לערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, למדיניות הענישה הנהוגה ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט. הערך חברתי שנפגע הוא השמירה על ביטחונם של משתמשי הדרך. חריגה של 92 קמ"ש, מהמהירות המותרת במקום, הינה מהירות קצה כמאמר בית המשפט (ראו **רע"פ 5250/12 מחמד אבו גוידר נגד מדינת ישראל** פורסם ביום 7.1.13). לא יכולה להיות מחלוקת כי במהירות זו גלומה מסוכנות רבה שיכולה להוביל לקיפוח חיים.

עיון בפסיקה הנוהגת מלמד כי ישנה החמרה כלפי אלו שנסעו במהירויות המסכנות את ציבור משתמשי הדרך. במקרים אלו הוטלו עונשי פסילה לתקופות ארוכות ולעיתים אף עונשי מאסר בפועל.

(ראו לדוגמא: פ"ל 5066-10-10 **מדינת ישראל נגד אלעד ויצמן** (מיום 19.3.12) ראו עניין **אבו גוידר** שהוזכר לעיל, וכן **רע"פ 1901/13 אסף אופיר נגד מדינת ישראל** (מיום 7.4.13).

8. עונשי מאסר אלו שפורטו לעיל, מצויים ברף עליון של מתחם הענישה, וגם כשאלו מוטלים הרי שהם מופעלים במשורה. מנגד קיימת פסיקה הנעדרת מהטלת רכיב של מאסר בפועל (ראו לדוגמא: **עפ"ת 2849-04-14 וכן עפ"ת 27065-04-14 מדינת ישראל נגד רמון הרצלינגר** (מיום 29.5.14). בעניין זה נקבע:

"אומר, שהנני מסכים שיש לקבוע שמתחם הענישה של נהגים שנוהגים במהירות מסחררות הן מסוכנות כדוגמה בה נהג המערער במקרה זה, צריך שינוע ברף התחתון שלו מעונש מאסר וברף העליון לחודשים של מאסר בפועל אם מאחורי סורג ובריאח אם בעבודות שרות".

9. קביעה זו שהובאה לעיל עולה בקנה אחד עם פסקי הדין בהם הוטלו עונשי מאסר בפועל כפי שצוין לעיל. בעניינינו המדובר בנהג שלו ותק נהיגה משנת 2012 נעדר כל רישום קודם. התרשמתי כי המדובר באדם נורמטיבי שכאמור הינו בעל משפחה. כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים שצורפו, אשתו מצויה כעת בהריון שני לאחר שהריונה הראשון לווה בסיכון. לבני הזוג תינוקת כבת 8 חודשים מהריון זה, ובנסיבות אלו הנאשם הינו מפרנס יחיד. עמדתו כי בנסיבות אלו לא יהיה זה נכון להטיל על הנאשם מאסר בעבודת שרות אף שניתן היה, אך זו לו הייתה מוטלת, בהתאם לרמת הענישה שפורטה לעיל, הייתה מוטלת לתקופה קצרה משמעותית מזו שהתבקשה. בעת הזו להטלת מאסר בעבודת שרות אף לתקופה קצרה תהא השלכה כלכלית קשה על התא המשפחתי, וניתן ליצור את האיזון הראוי דרך יתר רכיבי הענישה. במובן זה ראוי לקחת בחשבון את הודאתו והבעת החרטה, ובעיקר התרשמותי כי אירוע זה הינו חריג. מכתב ההמלצה משירותו הצבאי שהוגש לעיוני והעדר עבר תעבורתי מכול סוג שהוא מאששים אף הם מסקנה זו.

10. מתחם הענישה בכל הנוגע לעבירות של נהיגה במהירות מופרזת כאשר החרירה היא מעל 70 קמ"ש נע על הציר שבין שנה וחצי ועד חמש שנות פסילה. (ראו לדוגמא **עפ"ת 6059-01-13 מדינת ישראל נגד איתי טוסון** מיום 18.3.18). בעניינינו עומדת לחובת הנאשם המהירות המפורזת בה נתפס, 92 קמ"ש מעל המהירות המותרת במקום שהינה 80 קמ"ש והעובדה כי המדובר בדרך עירונית. לזכותו תיזקף הודאתו והעדר עבר תעבורתי אם כי לנאשם ותק נהיגה של כ- 6 שנים.

במכלול הדברים החלטתי להטיל את העונשים הבאים:

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 20 חודשים. הרישיון יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 20.6.18.

תשומת לב הנאשם כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 8 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים.

אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסכום של 2500 ₪ ב- 5 תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 1.8.18.

אני דן את הנאשם למאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת מהירות מסוג הזמנה לדין.

הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 5000 ₪ להימנע מביצוע עבירת מהירות מסוג הזמנה לדין וזאת משך שלוש שנים. לא יחתום יאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ח, 04 יוני 2018, במעמד הנוכחים